

Дослідження провідних науковців в працях та публікаціях таких, як Бутинець Ф.Ф., Гарасим П.М., Голова С.Ф., Пушкар М.С., Задорожний З.В., Крупка Я.Д., Пушкар М.С., Редько О.Ю., Рудницький В.С., Сопко В.В., Фаріон І.Д. та інших щодо проблемних питань обліку оплати праці на даний час показує, що ці моменти так і залишаються не до кінця вирішеними.

Метою обліку розрахунків з оплати праці є встановлення достовірної інформації, яка знаходить своє відображення у фінансовій звітності, бухгалтерському обліку та первинних документах щодо повноти, об'єктивності, достовірності та законності з питань дотримання трудового законодавства і розрахунків з оплати праці.

Облік заробітної плати в системі рахунків — це синтетичний облік нарахування і розподілу заробітної плати, визначення належної суми працюючим і віднесення нарахованої оплати праці на відповідні рахунки витрат за статтями і об'єктами калькулювання.

В організації нарахування і виплати заробітної плати, коли треба приймати конкретні рішення що до вибору форм і систем оплати праці, умов і розмірів преміювання тощо, необхідно враховувати багато різних чинників.

Різкі зміни в організаційному механізмі, що склалися, насторожують і лякають людей, спричиняють інколи мають неусвідомлений опір. Незначні зміни сприймаються колективом легше, але вони, як правило, малоефективні. Тому потрібна певна послідовність, зваженість під час запровадження принципово нових систем заробітної плати.

Перебудова економіки в напрямку всілякого розвитку ринкових відносин як неодмінну умову

повинна супроводжуватися посиленням соціальної підтримки працівників. Стосовно заробітної плати, то вона повинна формуватися насамперед таким чином, щоб рівень оплати праці забезпечував нормальне відтворення робочої сили відповідної кваліфікації, а зростання прибутку відбувалося не за рахунок надмірної інтенсивності праці працівника, а за рахунок раціональної організації виробничого процесу і підвищення технічного рівня виробництва, полегшення процесів праці.

Отже, дослідивши проблеми обліку заробітної плати можна розглядати її з кількох позицій: виходячи із визначення заробітної плати яка є найважливішим елементом фонду оплати праці з точки зору бухгалтерського обліку, та як перетвореної форми вартості робочої сили через відшкодування усіх необхідних затрат на її фізичний та моральний елементи.

Провівши дослідження з питань оплати праці пропонується здійснювати виплату заробітної плати працівникам пластиковими картками, що дасть змогу широко використовувати безготівкові форми розрахунків, які полегшують побут людей. Також пропонуємо здійснити підготовку та підвищення кваліфікації працівників, адже організація буде більш зацікавлена у рості своїх кадрів - висококваліфікованих спеціалістів, які будуть здібні забезпечити реалізацію виконання складніших питань. Як відомо оплата праці в Україні має низький рівень, що теж негативно впливає на роботу працівників, адже вони не зацікавлені у досягненні високих кінцевих результатів. Тому необхідно провести ряд реформ які б змогли вирішити дану проблему.

Література :

1. Про оплату праці: Закон України від 24 березня 1995 року №108/95 ВР зі змінами і доповненнями // <http://zakon.rada.gov.ua>
2. Папуша Н. С. Теоретичні аспекти управління оплатою праці на підприємстві / Н. С. Папуша // Економічний аналіз: Збірник наукових праць. Тернопільський національний економічний університет. - Тернопіль: Видавництво Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка», 2010. - С. 313-315.
3. Щупак А. Проблеми обліку розрахунків з працівниками підприємства / А. Щупак. – 2010. – www.udau.edu.ua
4. Лепьохіна І.О. Теоретичні аспекти формування заробітної плати та її функції / І.О. Лепьохіна // Вісник ЖДПУ.- 2011.-№2(26)
5. Малинський А.П. Удосконалення обліку розрахунків з оплати праці / А.П. Малинський. – 2010. - www.rusnauka.com.ua

УДК 657.012.12

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ

Попик С.Р., Будник К.О. – ст. 3 курсу, гр. БОвн-31

Науковий керівник – викладач Гриник О.І.

Вінницький коледж економіки та підприємництва THEU

Економічний аналіз як найважливіша складова економічних наук, у вирішальній мірі визначає достовірність та надійність висновків, які робляться в відношенні стану, перспектив розвитку та ефективності діяльності суб'єктів господарювання різного рівня. Посилиться значення аналізу фінансових позицій підприємств, інноваційно-інвестиційного, маркетингового аналізу тощо. Таким чином, питання щодо напрямів розвитку економічного аналізу в сучасних умовах потребує подальшого дослідження.

Теоретико-методологічним аспектам економічного аналізу присвячені праці багатьох вітчизняних та зарубіжних науковців. Серед них: М. І. Баканов, С. Б. Барнгольц, І. А. Бланк, Н. Р. Вейцман, В. М. Івахненко, І. І. Каракоз, С. З. Мошенський, Г. В. Савицька, М. І. Туган-Барановський, В. І. Самборський, А. Я. Усачов, М. Г. Чумаченко, Г. В. Шадріна, А. Д. Шеремет та інші вчені.

Аналітико-синтетичний процес, що відображає суспільні явища, процеси виробництва та обміну,

зміни у соціально-економічному устрої суспільства, сприяв формуванню та розвитку думки про те, що саме виробництво, а відповідно і добробут людей, залежить від важливих, але прихованих від безпосереднього погляду суспільних чинників, глибинних законів економічного розвитку [2]. Багато вчених пов'язують появу економічного аналізу з виникненням економічної науки, історія якої нараховує не одне сторіччя. Слід підкреслити, що економічний аналіз провадиться на всіх рівнях управління економікою: на рівні держави, галузей та регіонів, на рівні підприємств і організацій.

В останні роки в Україні інтенсифікувався розвиток фінансово-кредитних інститутів. Для підвищення ефективності їх функціонування також необхідно здійснювати розробку комплексних методик аналізу їх діяльності. Вважаємо, що для підвищення обґрунтованості проведеної в країні економічної політики потрібен розвиток даного, такого важливого виду економічного аналізу [4].

Оскільки даний етап є періодом теперішнього розвитку економічного аналізу, слід звернути увагу на основні його проблеми, адже їх вирішення створить сприятливий клімат для подальшого розвитку економічного аналізу в Україні. Серед таких проблем, слід виділити наступні:

1. Загальні проблеми:

- недосконалість законодавчої бази (суперечливість, часта зміна законодавства, неузгодженість положень різних нормативних документів);
- відсутність практики аналітичного обґрунтування стратегій розвитку на рівні держави, регіону, суб'єкта господарювання;

– ментальність, трансформація суспільної свідомості.

2. Проблеми на рівні окремих суб'єктів господарювання:

- недостатня кваліфікація економістів;
- відсутність спеціального підрозділу з економічного аналізу, незабезпеченість фахівцями-аналітиками;
- погана якість даних бухгалтерського обліку;
- відсутність інформаційно-комп'ютерних технологій або їх використання в економічному аналізі;
- недостатність методичних матеріалів;
- низька ефективність методів аналізу, які застосовуються;
- слабка організація аналітичної роботи;
- недостатня зацікавленість управлінського персоналу, власників;
- інші проблеми [2, с.162].

Треба створити єдину обґрунтовану систему оцінних показників ефективності господарювання підприємств і їхніх підрозділів. Існує також необхідність у підвищенні оперативності економічного аналізу, удосконаленні організаційних форм аналітичної роботи і перебудові інформаційних потоків.

Отже, подальший розвиток економічного аналізу потребує фундаментального перегляду низки методологічних підходів, збагачення його концептуальних положень результатами вітчизняних і західних наукових розробок, адаптованих до національних умов. З допомогою економічного аналізу, можна чітко та лаконічно робити прогнозування та планування економічних процесів, а також розробку програм і рекомендацій подальшого ефективного розвитку, прибуткової діяльності.

Література

1. Ковальчук, Т.М. Теорія економічного аналізу [Текст]: навч.-метод. посіб. / уклад. Т. М. Ковальчук; Чернівецький національний ун-т ім. Юрія Федьковича. - Чернівці : Рута, 2008. - 392 с. - ISBN 978-966-568-948-5.
2. Олійник О.В. Стан економічного аналізу в Україні: проблеми адаптивності до інституційних запитів/О.В. Олійник//Міжнародний збірник наукових праць. – 2014. – С. 158-169.
3. Петрицька О.С., Напрями розвитку економічного аналізу в сучасних умовах [Електронний ресурс]: / О.С. Петрицька — Режим доступу: <http://web.znu.edu.ua/herald/issues/2012/eco-4-2012/131-136.pdf>
4. Купалова, Г.І. Теорія економічного аналізу [Текст]: навч. посібник / Г. І. Купалова. - К: Знання, 2008. - 639 с. - ISBN 978966-346-497-8.

ПРОБЛЕМНИЙ ПІДХІД ТА КОЛЕКТИВНІ ФОРМИ РОБОТИ НА УРОЦІ ІСТОРІЇ

Коробчук А. С. – IV курс, історичний факультет
Одеський національний університет імені І.І.Меникова
(на основі спостережень під час педагогічної практики)

Існує думка, що історія – це єдина в світі наука, яку не варто вивчати за офіційними підручниками. На сьогоднішній день існує цілий спектр різноманітної історичної літератури. Серед них своє місце займають періодичні журнали про цікавих політичних та культурних постатей, багатотомні енциклопедичні видання, а також неймовірна кількість довідкової літератури. Однак кожен розуміє, що неймовірно важко відобразити події як «вчорашнього» дня, так і вікової давності без певного відсотка суб'єктивізму. Будь-який, науковець або доповідач акцентуватиме увагу на одних

явищах, в той же час забуваючи про інші. Як наслідок цього що сучасному школяреві, яким є підліток 11-16 років, досить важко розібратися в історичних колізіях, особистих якостях персоналій, подекуди плутаючись в хронології подій. Як же зацікавити учня, якому більш цікаві різні новітні пристрої та іграшки, аніж розбір подій «вчорашнього» дня?

Існує цілий ряд вирішення актуального питання. Проте, варто пригадати народну мудрість: «В суперечці зароджується істина». І справді, де як не на уроці історії, суспільствознавства, літератури підліток має